

MAJKA DOBROG SAVJETA

MAJKA DOBROG SAVJETA

MILOSRDNA SLIKA MAJKE DOBROG
SAVJETA NA OLTARU U
MJESTU GENEZZANO (ITALIJA)

(English language) : <http://www.catholictradition.org/Mary/olgc.htm#ABOUT>

Genezzano

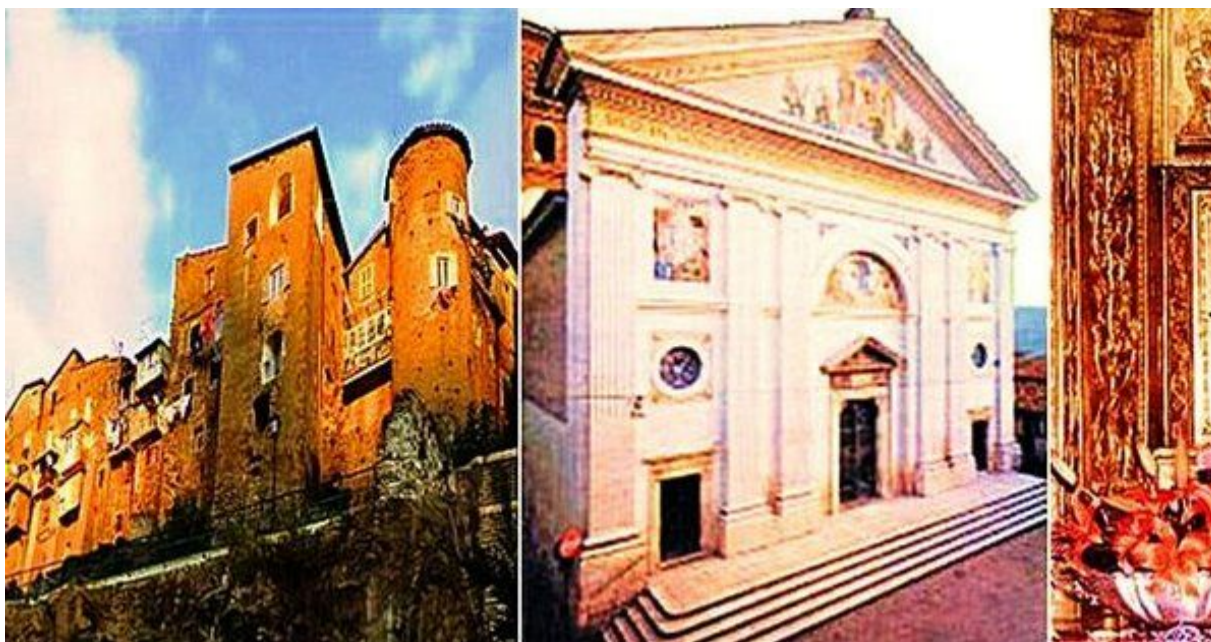
Uvod

U Lauretanskim litanijama zazivamo Gospu kao Majku Dobroga Savjeta. Naš narod lijepo kaže da dobar savjet zлата vrijedi. Ako je pak Marija u nadnaravnom redu naša duhovna Majka, što je onda prirodnije nego da kod Nje tražimo savjeta? A što je to zapravo savjet? - Na to pitanje poznati teolog moralne teologije, isusovac o. Vermeersch ovako odgovara: "Savjet je pametna primjena općenitih načela na pojedinačan slučaj." Iz te definicije jasno se vidi kolika je vrijednost dobroga savjeta. Mi u životu znamo dobro ona opća načela, ali su pojedini slučajevi koji put tako složeni da nije uvijek lako ona opća načela ili neko od njih pametno primijeniti na određeni slučaj. I onda pametan savjet od razborita čovjeka zлата vrijedi.

Sveti Oci i kršćanski pisci dovodili su Mariju uvijek u vezu bilo s Božjim bilo s dobrim savjetom. Sveti Augustin je čak naziva "djelom vječnoga savjeta". Sveti Anselmo ovako piše: "Krist je u Mariji. Dakle je u Njoj sve blago Božje mudrosti i znanja." A sv. Albert Veliki, koji je na osobit način osjetio pomoć Marijina savjeta, naučava ovako: "Ni Adam prije grijeha, ni sv. Ivan Evanđelist koji je počivao na Gospodinovim grudima, ni apostol Pavao koji je bio uznesen u treće nebo, ne mogu imati onakvu mudrost savjeta i onako savršenu spoznaju nadnaravnih tajna, kao što je to imala Marija, Isusova Majka, koja je upravo kao takva morala savjetovati i voditi samoga Isusa."

Uočivši taj nauk, koji su najbolji crkveni pisci znali tako lijepo obrazložiti i definirati, razumjet ćemo zašto su se onda gotovo od reda svi veliki sveci, osnivači redova, učitelji duhovnoga života, misionari, vođeni nekim nadnaravnim instinktom, uvijek utjecali Majci Božjoj, i to ne samo za zaštitu, već tražeći kod Nje i od Nje savjeta u svojim velikim životnim pothvatima.

U Italiji, u Genazzanu, nedaleko od Rima, koncem srednjega vijeka nastalo je i veliko svetište Majke Božje dobroga savjeta. Pobožna tradicija pripovijeda da je tamo na čudesan način 25. travnja 1467. prenesena jedna slika Majke Božje, koja se stoljećima prije toga štovala u gradu Scutari u Albaniji. Oko te slike razvila se u Genazzanu velika pobožnost, koja traje još i danas, tako da je Genazzano danas poznat kao veliko marijansko svetište ne samo u Italiji, nego i daleko izvan njezinih granica.

Razni pape su svetište u Genazzanu obasuli mnogim duhovnim povlasticama, a neki su onamo u teškim časovima hodočastili kao hodočasnici. Pio IX. je to učinio i više puta. Njegov nasljednik Leon XIII. dao je da se slika Majke dobroga savjeta stavi i u glasovitu Sikstinsku kapelu u Vatikanu, a u Lauretanske litanije uveo je zaziv: "Majko Dobroga Savjeta, moli za nas!" Sliku Majke Dobroga Savjeta imao je i u svojoj radnoj sobi te se Gospi u molitvi često obraćao za savjet. I papa Ivan XXIII. nekoliko mjeseci nakon svoga izbora za papu pođe kao hodočasnik u Genazzano, da ondje, pred Gospom, svoj pontifikat preporuči Njzinu zavjetu. Tako je učinio i papa Ivan Pavao II. Mnogi Sveci su hodočastili u ovo glasovito Marijino svetište kraj Rima.

1. MILOSNA SLIKA U ALBANSKIM BRDIMA

U sjeverozapadnom kraju Albanije blizu Jadranskog mora leži grad Skadar na obali istoimenog jezera. Od davnih vremena vrlo se štovala ondje u jednoj maloj crkvi slika Majke Božje. Slikala ju je nepoznata ruka na zid crkve. Mala je to slika Bogorodice s Djetetom Isusom, koje nježno ovija svoje ručice oko majčina vrata, a Ona priklanja svoje lice licu Božanskoga Sina. Izgleda kao da Dijete šapuće Svojoj Majci neku tajnu. Pobožni gorski albanski narod nazivao je Majku Božju u toj slici "Majkom dobrog savjeta". Ne samo stanovnici grada Skadra nego i čitave Albanije i južni Slaveni sjeverno od nje dolazili su u velikim hodočasničkim skupinama s pobožnom vjerom i s velikim pouzdanjem k starodrevnom časnom Marijinu svetištu po savjet u dvojbama i potrebama. S majčinskom ljubavlju i darežljivošću nagrađivala je draga Majka Božja pouzdanje svoje vjerne djece. Bezbrojne su bile milosti, koje im je udijelila u tjelesnim i duševnim potrebama. Ni jedan, koji je s vjerom i pouzdanjem došao k Njoj, nije

otišao odanle bez savjeta i utjehe.

2 DOLAZE TURCI

Godine 1453- Turci su osvojili Carigrad i od tada u divljim hordama prodirali na sjever uništavajući sve ognjem i mačem. Hrabri albanski vojskovođa Skenderbeg odvažno se opirao i izvojsčio više pobjeda, nad Turcima. No Skenderbeg je umro, a približava se nova divlja turska vojska. Albanija je bila izgubljena. - Bila je to kazna Neba, jer se Albanija otrgla od majke Crkve i u štovanju drage Majke Božje postala mlaka. Nekada tako mnogo posjećivana prošteniška crkva Majke dobrog savjeta opustjela je. Samo malo vjernih nalazilo se u njoj. Da izbjegnu strašnom turskom ropstvu, mnogi su Albanci pobjegli u Mletke i u druge dijelove Italije. Čuvari malog svetišta Georgije i de Sklavis nisu se mogli odlučiti na bijeg. Zar da puste, da draga slika bez obrane padne u ruke Turaka? Ponijeti je sa sobom nisu mogli, kad je bila naslikana na samom zidu. - S djetinjim su se pouzdanjem obratili Majci dobrog savjeta, da ih Ona savjetuje. A Ona, koja nikad nije uskratila savjeta potrebnome, kad bi se Njoj obratio, ukaza se u snu obojici i zapovjedi im, neka drugo jutro na put spremni dođu u Njezino svetište.

3. MILOSNA SLIKA ODLAZI IZ SKADRA

Drugog dana - bilo je ljupko proljetno jutro godine 1467 - dogodilo se veliko čudo. Dok su Georgije i de Sklavis klečali pred slikom i s puno pouzdanja gledali Majku s Djetetom,, opaze kako se slika, koja je bila slikana na zidu, odvaja i polako lebdeći odlazi iz crkve. Pođoše za njom i vidješe kako se digla u zrak, s jedan svjetli, oblak zaogrnuo je poput nježne koprene. Uputila se prema

zapadu. Oba pobožna muža išla su čudeći se i puni zahvalnosti za njom. Nakon višesatnog putovanja kroz brdine uz molitvu i pjevanje nabožnih pjesama stigli su do morske obale. U neopisivoj divoti prostirao se pred njima modri Jadran, lako uzbiban blagim povjetarcem. Nije bilo na pogledu ni jedne lađe, čak ni ribarskog čamca, a slika je već lebdjela nad vodom prema sjeverozapadu.

4. NA MORSKIM TALASIMA

Neodoljivo gonjeni nekim nutarnjim glasom zakoraknula su oba hodočasnika na morske valove i kao da su na čvrstom tlu išli su sigurno dalje. Drugo veliko čudo toga dana! Njihova su srca gravirala od zahvalnosti i ljubavi prema Djevici Majci, koja je kao Zvijezda mora blistala nad njima. Sunce se spuštalo sve dublje i dublje, dok se nije u beskrajnoj daljini kao dotaklo mora. Bacilo je jedan široki, blistavi pram sjaja na valove, a zatim utonulo. Sumrak, a onda tamna noć. Hodočasnici se ne uplašiše. Znali su, da nisu sami na širokom moru n tamnoj noći. I gle nove radosti! Gledajući stalno k nebu, opaziše najdnom kako se oblačić oko ljubljene slike zažario kao živa vatra. Kako je nekada ognjeni stup pokazivao odabranom narodu put kroz pustinju, tako je sada njima slika Majke Božje svijetlila u noći. Sat za satom koracali su ovako prijatelji, bez umaranja, s pogledom uzdignutim prema vatrenom oblaku, dok se taj vatreni sjaj nije pomalo rasplinuo u blistavoj bjelini. Tada su znali da je svanulo. Iza njih se na istoku digla sjajući se sunčana kugla. Zavičaj je ležao daleko njima, nisu više vidjeli njegove obale. Naokolo, dokle im je oko sizalo, nije bilo drugo osim vode, tamnomodro more. - Opet je nastala večer, pa jutro. Istom nakon putovanja od kojih trideset sati ugledali su u daljini zeleno kopno obale Italije.

5. KROZ PROLJETNU LJEPOTU ITALIJE

Prema Italiji išla je slika, i hodočasnici za njom. Zemlja, koju je draga Majka Božja izabrala sebi za novo stanovanje, ogrnula je svečanim ruhom, proljetnom krasotom juga. Posvuda cvijeće! Po klisurama na morskoj obali bili su prostrti cvijetni sagovi, bijeli i nježno ružičasti, prošarani jakim crvenilom. Livade raskošno posute bijelim, žutim, modrim i crvenim cvijećem. Mirisi cvijeća i ljupki ptičji pjev napunjavao je zrak. Ali putnici su hitili prema sjeverozapadu bez zaustavljanja. Naskoro su prešli nisku obalnu zemlju i ušli u Apeninske gorje. U ono vrijeme bili su Apenini obrasli gustim šumama, u kojima su se zadržavale razbojničke čete. Razbojnici su napadali putnike, osobito rimske hodočasnike, pljačkali ih, pa i ubijali, ako su se usprotivili. Bilo je dakle veoma pogibeljno ići kroz Apenine sam i bez oružja. Ali čega da se boje naša dva Albanca? Oni su se bez oružja osjećali sigurni i zaštićeni okriljem dobrostive Majke dobrog savjeta. Ni jedan im razbojnik nije izišao na put. Sve više i više uspinjali su se nepoznatim stazama. Nisu se umorili, nisu osjećali gladi ni žeđe: snaga im je dolazila iz slike Majke Božje, koja ih je sigurno vodila. S visine Apenina ugledali su u daljini Rim, Vječni grad. Srce im je jače zakucalo: Rim će biti cilj, koji je odabrala Majka s Djetetom! U Rim!

6. SLIKA IŠČEZAVA

Teški silazak njima je bio lak. Prošli su rimsko polje s njegovim maslinicima i vinogradima u mirisu cvata. Sve više i više približavali su se Vječnom gradu, gdje počivaju kosti apostolskih prvaka i nebrojenih mučenika, i gdje stanuje namjesnik Kristov, Sveti Otac. Kad najednom slika, kao nekoć zvijezda mudracima pred Jeruzalemom iščeznu. Žalosni ušli su putnici u Rim, odlučivši, da će tražiti svoju Milosnu sliku, dok je ne nađu. Pretražili su Vječni grad, sva njegova svetišta, ali slike nigdje i nitko im nije znao što reći na njihova tjeskobna pitanja. No neki im je nutarnju glas govorio, da će je opet naći kao sveta tri kralja iščezlu zvijezdu.

7. SLIKA SE POJAVLJUJE U GENAZZANU

Bilo je poslije podne 25. travnja 1467- U malom gradiću Genazzano /č.Đenacano/ u sabinskim brdima skoro 50 km jugoistočno od Rima, svečano se slavio blagdan svetog Marka, zaštitnika župske crkve. Sabralo se mnogo naroda iz susjedstva, pa i iz samog Rima. Nakon što se svršila svečana služba Božja na crkvenom se trgu razvila narodna veselica. Iznenada zazvoni crkveno zvono. Šta bi to moglo značiti? Sada nije bilo vrijeme za službu Božju, a ni za anđeoski pozdrav. Prije nego je narod pravo razabrao, da uže zvona nije povukla ljudska ruka, nego da je zvono samo od sebe zazvonilo, začuli su u zraku milu svirku. Na nebu se pojavio jedan sjajni bijeli oblačić koji se spuštao sve niže, dok nije draga slika Majke s Djetetom postala vidljiva.

"Miracolo, miracolo!" /Čudo,čudo/ vikalo je sve. Mnogi su pali na koljena i sklopili ruke, u mnogima su očima blistale suze radosnice. Ali radosno je čuđenje još više poraslo, kada je slika odlebdjela prema nedovršenoj crkvi otaca augustinaca i ostala lebdeći unutar jednog jedva dva metara visokog zida. Od kuda je došla draga Majka Božja? Iz neba?

8. RADOST I NAGRADA JEDNE STARICE

Najviše se obradovala i bila dirnuta s ovog velikog čuda jedna preko 80 godina stara žena, pobožna Petruccia /Č.Petrućia/. Ona je bila članica. Trećega reda sv. Augustina. Nakon smrti svoga muža odlučila se na plemenito djelo, da obnovi raspalu crkvu augustinaca s Marijinom kapelom u njoj. Velikodušno dala je sav svoj imetak za gradnju crkve. Ali na žalost to nije dostajalo ni za polovicu troškova. Kada su se zidovi digli 2 metra iznad temelja, već je sav novac bio potrošen, a bez novaca nisu htjeli graditi ni graditelj ni radnici. Dobroj Petrućiji nije nitko pomogao. Naprotiv, još su joj se rugali. Zlobni su ljudi govorili, pravo joj budi, jer je zasnovala tako veličajnu osnovu, a ne zna računati. Drugi su govorili, da je naduta, i da se pravi sveticom, da je s gradnjom crkve tražila samo hvalu i divljenje čitavog gradića, pa zato ju je sada dragi Bog i kaznio. To je pobožnu ženu gorko boljelo. Ali ona je strpljivo podnosila ruglo i smijeh. Sve je svoje pouzdanje stavila za u dragoga Boga i govorila je mirno: "Još prije nego

umrem Preblazena Djevica i moj sveti otac Augustin će dovršiti crkvu". To joj nije htio nitko vjerovati. Godina za godinom je prolazila. Gospođa Petruccia bivala je sve starija i slabija, a crkva nije porasla ni za jedan kamen. Posvuda je morala čutli samo zlobno ruganje, gdje god se pojavila.

Ali sad, kad je dolebdjela iz neba slika Majke Božje i spustila se u započetu crkvu, mnogi su podrugljivci uvidjeli svoju nepravdu pa da je poprave, dali su svojevolutno od svog imetka, koliko god su samo mogli. Za kratko vrijeme lijepa je crkva s Marijinom kapelom na radost Petručije bila dovršena.

9. ALBANCI HITE U GENAZZANO

Vijest o čudesnom dolasku jedne slike Majke Božje u Genazzano proširila se poput vatre. Ubrzo je to bio predmet dnevnog razgovora u Rimu- Georgije i de Sklavis, koji su još uvijek neutješeni lutali od crkve do crkve tražeći svoju sliku, čuli su o tom. Ni časa nisu sumnjali, da će u Genazzanu naći svoje drago blago i krenuše bez odgađanja tamo. Nakon desetsatnog hoda usrali su se ne osjećajući ni najmanjeg umora na strmi brežuljak, na kojem je sagrađen gradić i na čijem je najvišem vrhu stajala započeta crkva. S usklikom radosti bacili su se na kaljena pred Mislosnom slikom i glasne zapjevali dragoj Majci Dobrog Savjeta za njezino čudesno vodstvo i za sreću što su je opet našli. Brzo su znatiželjnici opkolili strance u albanskoj nošnji, koji su svečano izjavili, da je to Milosna slika Majke dobrog savjeta iz Skadra. Svuda su pripovijedali, kako se sama odijelila sa zida i pred njima letjela preko mora, dok im nije pred zidinama Rima iščezla.

10. HODOČASNICI HRLE

Slika Majke Božje, s kojom su se dogodila tako velika čudesa, postala je naskoro ciljem mnogih pobožnih hodočasnika. Najprije su dolazili iz okolnih mjesta i iz Rima, onda iz udaljenih krajeva Italije pa i iz stranih zemalja. Osobito je privlačila albanske bjegunce. Kardinale i biskupi tražili su savjeta kod Majke Dobrog Savjeta, a tokom stoljeća i više Papa. Mnogi su Sveci hodočastili k Milosnoj slici denacanskoj, među njima i zaštitnik mladeži Sveti Alojzije Gonzaga. Pouzdanje vjernog puka nagradila je drapa Majka Božja mnogim i velikim čudesima. Dvoumni su dobili dobar savjet, grešnici milost obraćenja, slijepci svjetlo očiju, bolesnici zdravlje.

11. TRAJNO ČUDO

Danas ima mnogo ljudi, koji kažu da nema čudesa, sve je samo prevara ili utvara (moderno se to naziva legendom – opaska urednika). Neka idu u Genazzano i pogledaju sliku Majke Božje kako slobodno lebdi uza zid ničim ne pričvršćena na nj. Ondje, gdje se Milosna slika spustila 25. Travnja 1467., ona lebdi još i sada.

/Prikaz povijesti slike Majke Dobrog Savjeta je preuzet iz misijskog kalendara „Jeka iz Afrike, Zagreb, 1943, strane 29-37)

